

Anonimizirana različica

Prevod

C-428/23 – 1

Zadeva C-428/23

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

11. julij 2023

Predložitveno sodišče:

Bundesgerichtshof (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

13. junij 2023

Tožča stranka, vlagateljica revizije in nasprotna stranka v revizijskem postopku:

ROGON GmbH & Co. KG

MVI Management GmbH

DC

Tožena stranka, nasprotna stranka v revizijskem postopku in vlagateljica revizije:

Deutscher Fußballbund e. V. (DFB)

[...] (ni prevedeno)

BUNDESGERICHTSHOF (ZVEZNO VRHOVNO SODIŠČE, NEMČIJA)

SKLEP

[...] (ni prevedeno)

v sporu

1. ROGON GmbH & Co. KG, [...] (ni prevedeno) Frankenthal,

2. MVI Management GmbH, [...] (ni prevedeno) Mondsee (Avstrija),

3. DC, [...] (ni prevedeno),

tožeča stranka, vlagateljica revizije in nasprotna stranka v revizijskem postopku,

[...] (ni prevedeno)

proti

Deutscher Fußballbund e. V. (DFB), [...] (ni prevedeno) Frankfurt na Majni,

tožena stranka, nasprotna stranka v revizijskem postopku in vlagateljica revizije

[...] (ni prevedeno)

Senat za kartele Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče) je na obravnavi z dne 28. februarja 2023 [...] (ni prevedeno)

sklenil:

Postopek se prekine.

Sodišču Evropske unije se v zvezi z razlago člena 101(1) PDEU v predhodno odločanje predložita ti vprašanji:

1. Ali sklop pravil športne zveze, ki je naslovljen na člane zveze in ureja uporabo storitev podjetij, ki niso člani zveze, na trgu, ki je predhoden dejavnosti zveze, izpolnjuje načela, ki jih je Sodišče Evropske unije uporabilo v sodbah v zadevah „Wouters“ (z dne 19. februarja 2002 – C-309/99) in „Meca Medina“ (z dne 18. julija 2006 – C-519/04 P), v skladu s katerimi je treba pri uporabi prepovedi omejevalnih sporazumov
 - upoštevati celotni kontekst, v katerem je bil zadevni sklep sprejet oziroma v katerem učinkuje, in zlasti njegove cilje,
 - ter preveriti, ali so omejevalni učinki za konkurenco, ki iz tega sklepa izhajajo, nujno povezani z zasledovanjem navedenih ciljev
 - in ali so sorazmerni s temi cilji (v nadaljevanju: test Meca Medina)?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali je treba v tem primeru test Meca Medina uporabiti za vse določbe tega sklopa pravil oziroma je treba pri tem upoštevati vsebinska merila, kot je bližina ali oddaljenost posamezne določbe od športne dejavnosti zveze?

Obrazložitev:

- 1 I. Stranke so v sporu glede opustitvenih zahtevkov na podlagi prava omejevalnih sporazumov v zvezi s pravilnikom za posredovanje igralcev (pravilnik RfSV), ki ga je izdala tožena stranka.
- 2 Prva tožeča stranka je ena od vodilnih svetovalnih družb za mlade talente in profesionalne nogometaše v Nemčiji. Njena dejavnost med drugim vključuje svetovanje v zvezi s prestopi in podaljšanjem pogodb profesionalnih nogometašev. Njen ustanovitelj in direktor je tretja tožeča stranka. Druga tožeča stranka je pravna oseba avstrijskega prava, katere poslovna dejavnost je prav tako usmerjena v posredovanje igralcev. Nogometne agente lahko najamejo tako igralci, ki iščejo klub, kot klubi, iz katerih igralci prestopijo (tako imenovani izhodni prestop) oziroma v katere igralci prestopijo (tako imenovani vhodni prestop).
- 3 Tožena stranka je krovna zveza 27 nemških nogometnih zvez s približno 25.000 klubi in več kot 7 milijoni članov. V organizacijskem smislu je vključena v piramido zvez pod okriljem Mednarodne nogometne zveze (FIFA).
- 4 V skladu s členom 16a statuta tožene stranke tekme v obeh najvišjih profesionalnih ligah (Bundesliga in 2. Bundesliga) prireja Deutsche Fußball Liga (nemška nogometna liga, v nadaljevanju: DFL e. V.) DFL e. V. je združenje klubov dveh najvišjih nemških poklicnih lig. Tožena stranka sama prireja tekme v 3. ligi, ki prav tako spada v profesionalno ligo. Druge lige organizirajo regionalne nogometne zveze. Klubi, ki sodelujejo pri prirejanju tekem v Bundesligi ali 2. Bundesligi, so kot redni člani DFL e. V. zavezani statutu tožene stranke ter zavezujočim pravilom. Da bi igralci lahko igrali v Bundesligi ali 2. Bundesligi, morajo z DFL e. V. podpisati licenčno pogodbo, ki jih zavezuje tudi k spoštovanju pravil zveze. Tožena stranka kot članica FIFE je zavezana k spoštovanju njenih določb in dolžna izvajati njene odločitve.
- 5 Tožena stranka je na podlagi pravilnika, ki ga je sprejela FIFA o delu z nogometnimi agenti, sprejela pravilnik, ki je začel veljati 1. aprila 2015. Namenjen je klubom in igralcem, ki morajo v razmerju do tožene stranke spoštovati njena pravila. Pravilnik ureja uporabo storitev agentov s strani igralcev in klubov pri sklepanju pogodb profesionalnih igralcev in dogovorih o prestopih. V njem je med drugim določeno:
 - obveznost registracije agentov, člen 2, točka 3, in člen 3, točki 2 in 3, RfSV (v nadaljevanju: obveznost registracije);
 - predložitev izjave agenta, ki določa, da se agent zaveže k spoštovanju različnih statutov, pravilnikov in pravil FIFA, tožene stranke in DFL e. V., vključno z zavezo k spoštovanju pristojnosti zveze, člen 2, točka 2, člen 3, točki 2 in 3, RfSV ter Prilogi 1 in 2 (v nadaljevanju: obveznost podreditve);

- dodatna obveznost, naložena fizični osebi ob registraciji pravnih oseb, Priloga 2 k RfSV (v nadaljevanju: dodatna obveznost v primeru pravnih oseb);
 - prepoved udeležbe agenta pri prihodkih kluba od nadaljnjih prestopov v primeru prestopa igralca v klub, člen 7, točka 3, RfSV (v nadaljevanju: prepoved provizije za nadaljnje prestop);
 - prepoved provizije za prestop mladoletnikov, člen 7, točka 7, RfSV;
 - obveznost razkritja nadomestil in plačil agentom, člen 6, točka 1, RfSV (v nadaljevanju: obveznost razkritja).
- 6 Kršitve pravilnika se lahko kaznujejo kot nešportno vedenje (člen 9 RfSV). V prilogi pravilnika so vnaprej natisnjeni obrazci za izjavo agenta, ki jo je treba predložiti.
- 7 DFL GmbH, hčerinska družba v 100-odstotni lasti družbe DFL e. V., je 12. januarja 2018 odgovornim v društvih in kapitalskih družbah v Bundesligi in 2. Bundesligi poslala okrožnico št. 62, v kateri jih je med drugim obvestila o dogovorih o prestopih iz klubov. V njej je navedla, da se je mogoče za nadomestilo za storitev prestopa iz kluba dogovoriti o enkratnem pavšalnem znesku ali o obročnem nadomestilu, ki pa se ne bi smelo približati odstotku udeležbe (v nadaljevanju: izračun nadomestila v skladu z okrožnico št. 62).
- 8 Tožeče stranke z opustitvenimi zahtevki nasprotujejo obveznosti registracije (zahtevk 1), obveznosti podreditve (zahtevk 2), dodatni obveznosti v primeru pravnih oseb (zahtevk 3), prepovedi provizije za nadaljnje prestop (zahtevk 4), izračunu nadomestila v skladu z okrožnico št. 62 (zahtevka 5 in 5a), prepovedi provizije za prestop mladoletnikov (zahtevk 6) in obveznosti razkritja (zahtevk 7). Sklicujejo se predvsem na prepoved omejevalnih sporazumov.
- 9 Landgericht (deželno sodišče) je tožbi delno ugodilo. Toženi stranki je v skladu z zahtevkom 2, v kolikor se morajo agenti za sankcioniranje kršitev podrediti pristojnosti zvez FIFA in DFB, in v skladu z zahtevkom 3 naložilo, naj opusti zadevno prakso. Nadaljnjo tožbo je zavrnilo.
- 10 Po pritožbi tožečih strank je Oberlandesgericht (višje deželno sodišče) tožbi v večji meri ugodilo. Toženi stranki je v splošnem naložilo, naj opusti svojo prakso registracije agentov le, če se ti zavežejo k spoštovanju določb FIFA, tožene stranke in DFL e. V. v zvezi z opravljanjem dejavnosti agenta (zahtevk 2). Prav tako je toženi stranki naložilo, naj opusti svojo prakso pooblaščenja družbe DFL e. V. ali drugega izvajalca, da prirejajo tekme v nogometni ligi, s čimer je izvajalcu omogočila, da omeji klube pri njihovi zmožnosti za dogovarjanje o formulah za izračun provizij, pri katerih se upoštevajo odstotki prihodkov od nadaljnjih prestopov (zahtevk 5a). Nadaljnjo pritožbo in nasprotno pritožbo tožene stranke je zavrnilo.

- 11 Tožeče stranke z revizijami, ki jih je Oberlandesgericht (višje deželno sodišče) dovolilo, vztrajajo pri nadaljnjih opustitvenih zahtevkih, tožena stranka pa vztraja pri predlogu za zavrnitev tožbe.
- 12 II. Za odločitev o reviziji so upoštevne določbe nemškega Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen (zakon o preprečevanju omejevanja konkurence, v nadaljevanju: GWB), ki določajo:

Člen 33 Zahtevki za odpravo posledic kršitve in opustitveni zahtevki

- (1) Kdor krši določbo tega dela oziroma člen 101 ali 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije (kršitelj) ali kdor krši odredbo organa, pristojnega za konkurenco, je dolžan v razmerju do zadevne osebe odpraviti posledice kršitve, v primeru ponovitvene nevarnosti pa opustiti zadevno prakso.
- (2) [...]
- (3) Zadevna oseba je tista oseba, ki jo kot konkurenta ali drugega udeleženca na trgu kršitev prizadene.
- (4) [...]
- 13 III. Uspeh revizije je odvisen od vprašanj za predhodno odločanje. Pred odločanjem je zato treba postopek prekiniti in Sodišču Evropske unije v skladu s členom 267, prvi odstavek, točka (b), in tretji odstavek, PDEU predložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe (v zvezi s FIFA Football Agents Regulations glej: predložitveno odločbo LG Mainz (deželno sodišče v Mainzu) z dne 30. marca 2023 – 9 O 129/21).
- 14 Pritožbeno sodišče (OLG Frankfurt a.M. (višje deželno sodišče v Frankfurtu na Majni), WuW 2022, 99) je navedlo, da je treba pravilnik presojeti glede na člen 101(1) PDEU. Pravilnik naj bi povzročal omejevanje konkurence na trgu posredovanja igralcev, ki naj bi bilo občutno in pomembno za notranji trg. Kot sklop športnih pravil pa naj bi ga bilo treba v skladu z zahtevami Sodišča Evropske unije (sodba z dne 18. julija 2006 – C-519/04 P, [...]) (ni prevedeno) Meca Medina) presojeti z vidika združljivosti s prepovedjo omejevalnih sporazumov. Za uporabo teh načel, ki omejujejo prepoved omejevalnih sporazumov, naj bi bilo pomembno, ali so omejitve konkurence, povezane s pravili RfSV, povezane s športnim ciljem, ki ga promovira tožena stranka. V obravnavanem primeru naj bi bilo tako. RfSV naj bi bil sklop športnih pravil v smislu te sodne prakse. Tožena stranka naj bi v skladu s statutom zagotavljala športna tekmovanja v nogometu; temu namenu naj bi služil tudi pravilnik RfSV. Ta naj bi moral urejati pogoje pridobivanja in zaposlovanja športnikov, da bi se zagotovila poštena športna tekmovanja. Dejavnost nogometnih agentov naj bi odločilno vplivala na sestavo ekip, njihovo kontinuiteto in športno moč, zato naj bi bila neposredno povezana s konkurenco na področju športa. Dejavnost nogometnih agentov naj bi vplivala na poštenost tekmovanj, uspešnost in zdravje

športnikov. Namen pravilnika naj bi bil preprečiti odvisnosti med nogometnimi agenti, igralci in klubi. Take odvisnosti naj bi lahko ogrozile integriteto in poštenost tekmovanj in športa. V preteklosti naj bi bil del igralcev in klubov zaradi kaznivih praks nogometnih agentov finančno in poklicno oškodovan.

- 15 Izpodbijana pravila naj bi bilo zato treba podrobno preučiti na podlagi načel, navedenih v odločbi „Meca Medina“. Ne glede na splošni cilj naj bi bilo treba v zvezi z vsako od spornih določb preučiti, ali je povezana z legitimnim ciljem, ali obstaja neločljiva povezava med zasledovanjem legitimnega cilja in omejevanjem konkurence ter ali je ukrep sorazmeren.
- 16 Glede na to naj določbe, izpodbijane z opustitvenimi zahtevki 1, 4, 6 in 7, v zvezi z obveznostjo registracije, prepovedjo provizije za nadaljnje prestopne, prepovedjo provizije za prestopne mladoletnikov in razkritjem vseh plačil toženi stranki ne bi kršile člena 101 PDEU. Nasprotno pa naj bi za obveznost predložitve izjave glede podreditve, izpodbijano z opustitvenim zahtevkom 2, in določbo, izpodbijano z opustitvenim zahtevkom 3, v skladu s katerim morajo pravne osebe ob predložitvi izjave agenta hkrati predložiti še izjavo zasebnika, veljala prepoved iz člena 101 PDEU. Opustitveni zahtevek 5 naj ne bi bil utemeljen. Izpodbijanih okrožnic naj ne bi bilo mogoče pripisati toženi stranki. Po drugi strani pa naj bi bil podredni zahtevek 5a utemeljen. Za toženo stranko naj bi veljala obveznost nadzora v razmerju do družbe DFL GmbH.
- 17 2. Revizija, ki so jo tožeče stranke vložile zoper to odločbo, bo uspešna, če so tožeče stranke zoper toženo stranko upravičene vložiti opustitveni zahtevek na podlagi člena 33(1) GWB in člena 101(1) PDEU zoper določbe RfSV, izpodbijane z zahtevki 1, 4, 6 in 7. Pogoji za uporabo člena 101(1) PDEU so izpolnjeni (glej točko (a) spodaj). Na podlagi ugotovitev sodišča v postopku v glavni stvari pogojev za izvzetje iz člena 101(3) PDEU ni mogoče potrditi (glej točko (b) spodaj). Postavlja se vprašanje, ali je ob upoštevanju celotnega konteksta, v katerem pravilnik učinkuje, in njegovega cilja mogoče predvideti omejitev dejanskega stanja iz člena 101(1) PDEU. Na podlagi dosedanje sodne prakse Sodišča Evropske unije na to vprašanje ni mogoče jasno odgovoriti (glej točko (c) spodaj). Odločitev je zato odvisna od odgovora na vprašanje za predhodno odločanje (glej točko (d) spodaj).
- 18 (a) V skladu s členom 101(1) PDEU so kot nezdružljivi z notranjim trgov med drugim prepovedani sklepi podjetniških združenj, ki bi lahko prizadeli trgovino med državami članicami in katerih cilj oziroma posledica je preprečevanje, omejevanje ali izkrivljanje konkurence na notranjem trgu. Kot nenapisana pogoja morata biti pri tem znatna tako omejitev konkurence kot vpliv na trgovino med državami članicami. Kdor krši prepoved, mora v skladu s členom 33(1) GWB opustiti zadevno prakso v razmerju do zadevne osebe.
- 19 (aa) Tožena stranka je kot podjetniško združenje naslovnik člena 101(1) PDEU. Tožena stranka med drugim združuje nogometne klube nemških profesionalnih lig. Zanje je nogomet predvsem gospodarska dejavnost. Povezava te gospodarske

dejavnosti s športom ne spremeni dejstva, da ima tožena stranka status podjetja (glej sodbo Sodišča Evropske Unije z dne 1. julija 2008, C-49/07, [...] (ni prevedeno) točka 22 – MOTOE). Te presoje ne more omajati niti okoliščina, da tožena stranka poleg profesionalnih klubov združuje tudi amaterske klube (v zvezi s FIFO glej: sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 26. januarja 2005 – T-193/02, [...] (ni prevedeno), točke od 69 do 72 – Piau). Gospodarsko dejavnost predstavlja tudi tukaj obravnavano oblikovanje pravil tožene stranke, ki se nanaša na uporabo predhodnih storitev, ki vključujejo posredovanje športnikov in so redno plačane. RfSV je treba obravnavati kot sklep podjetniškega združenja (glej v zvezi s tem v osnovi: sodbo Sodišča Evropske unije z dne 27. januarja 1987 – 45/85, [...] (ni prevedeno) točke od 29 do 32 – Požarno zavarovanje; sodbo Splošnega sodišča Evropske unije [...] (ni prevedeno) točka 75 – Piau). Namen tožene stranke s sklopom pravil, ki je razviden iz člena 1, točka 1, RfSV, je uskladiti ravnanje svojih članov na določenem trgu, in sicer v zvezi z dejavnostjo nogometnih agentov pri sklepanju pogodb profesionalnih igralcev in dogovorih o prestopih.

20 (bb) Izpodbijane določbe RfSV vodijo tudi do opaznega omejevanja konkurence na trgu posredovanja igralcev.

21 (1) Določbe sicer niso neposredno naslovljene na nogometne agente, temveč na klube in igralce, ki kot povpraševalci po storitvah posredovanja agentov spadajo na nasprotno stran trga. Vendar pa omejujejo svobodo odločanja vpletenih igralcev, klubov in podjetij, kar hkrati vpliva na svobodo gospodarskega delovanja nogometnih agentov.

Slednji morajo svoje ravnanje uskladiti z določbami iz sklopa pravil, da bi lahko delovali na trgu posredovanja igralcev. V nasprotnem primeru tvegajo, da jim igralci in klubi – pod pritiskom sankcij tožene stranke (člen 9 RfSV) – ne bi zaupali dejavnosti posredovanja igralcev.

22 (2) Omejitev konkurence je prav tako občutna. Kot je bilo pojasnjeno, so vsi klubi in igralci, ki delujejo v Nemčiji, kot povpraševalci po storitvah posredovanja zavezani k spoštovanju pravilnika. Realne tržne možnosti v Nemčiji imajo zato le agenti, ki spoštujejo izpodbijane določbe o obveznosti registracije (člen 2, točka 3, in člen 3, točki 2 in 3), o strukturi nadomestil (člen 7, točki 3 in 7) in o razkritju plačil (člen 6, točka 1). Tega dejstva ne omaja pojasnilo iz člena 1, točka 4, RfSV, v skladu s katerim pogodbe profesionalnih igralcev in dogovori o prestopih ostanejo veljavni tudi brez upoštevanja določb pravilnika.

23 (3) Določbe RfSV lahko vplivajo tudi na trgovino med državami članicami. Kot je bilo pojasnjeno, so vsi klubi in igralci, ki delujejo v Nemčiji, kot povpraševalci po storitvah posredovanja zavezani k spoštovanju pravilnika, kar pomeni, da so z določbami omejeni tudi vsi nogometni agenti, ki delujejo v Nemčiji. Čeprav določbe veljajo le za celoten nemški trg, predstavljajo oviro za vstop na trg za tuje nogometne agente, za katere v njihovih izvornih državah ne veljajo enake omejitve. Poleg tega je veliko število posredovanih prestopov igralcev povezanih

s tujimi agenti, če gre za prestop v Bundesligo ali iz nje. Pomembnost za notranji trg je zato nesporna.

- 24 (b) Pritožbeno sodišče ni preučilo, ali izpodbijane določbe izpolnjujejo pogoje za izvzetje iz člena 101(3) PDEU. Na podlagi ugotovitev iz sodbe, izdane v pritožbenem postopku, tega ni mogoče predpostavljati.
- 25 (c) Odločitev v zadevi je tako ključno odvisna od tega, ali velja omejitev dejanskega stanja iz člena 101(1) PDEU v skladu z načeli iz odločbe Sodišča Evropske unije „Meca Medina“, kot je menilo pritožbeno sodišče.
- 26 (aa) V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije so omejitve dejanskega stanja na področju prepovedi iz člena 101(1) PDEU dovoljene le v posebnih primerih (glej sodbe Sodišča Evropske unije z dne 19. februarja 2002 – C-309/99, [...] (ni prevedeno) točka 97 in naslednje – Wouters; z dne 28. februarja 2013 – C-1/12, [...] (ni prevedeno) točka 93 – OTOC; z dne 18. julija 2013 – C-136/12, [...] (ni prevedeno) točki 53 in 54 – Consiglio nazionale dei geologi; z dne 23. novembra 2017 – C-427/16 in C-428/16, [...] (ni prevedeno) točka 54 – CHEZ Elektro Bulgaria). Tako za vsak sklep podjetniškega združenja, s katerim se omejuje svoboda delovanja strank, ne velja nujno prepoved iz člena 101(1) PDEU. Združljivosti takega sklepa s pravili Unije o konkurenci ni mogoče presojati abstraktno. Pri uporabi prepovedi omejevalnih sporazumov je namreč treba upoštevati celotni kontekst, v katerem je bil zadevni sklep sprejet ali v katerem učinkuje, in zlasti njegove cilje. Dalje je treba preveriti, ali so omejevalni učinki za konkurenco, ki iz tega sklepa izhajajo, nujno povezani z zasledovanjem navedenih ciljev in ali so sorazmerni s temi cilji. Sodišče Evropske unije je ta načela – ob upoštevanju posebnosti športnih tekmovanj – uporabilo tudi na področju oblikovanja pravil športnih zvez. Sodišče je odločilo, da se lahko legitimni cilj v zgoraj navedenem smislu zasleduje tudi s sklopom športnih pravil, če je – tako kot pravila o protidopinški kontroli – neločljivo povezan z organizacijo in pravilnim potekom športnih tekmovanj ter zagotavlja pošteno tekmovalnost med športniki (tako imenovani test Meca Medina: sodba Sodišča Evropske unije [...] (ni prevedeno) točki 43 in 45 – Meca Medina).
- 27 (bb) Dejansko stanje v obravnavani zadevi se razlikuje od prejšnjih zadev, v katerih je Sodišče Evropske unije menilo, da za sklepe podjetniških združenj velja podobna omejitev dejanskega stanja. Odločbe, izdane v zadevah „Wouters“, „OTOC“, „CHEZ Elektro Bulgaria“ in „Consiglio nazionale dei geologi“, so se nanašale na poklicne določbe poklicnih zbornic, ki so bile ustanovljene na pravni podlagi in so bile pristojne za oblikovanje pravil na svojem področju (glej sodbo Sodišča Evropske unije, [...] (ni prevedeno) točki 44 in 62 – Wouters; [...] (ni prevedeno) točki 48 in 49 – OTOC; [...] (ni prevedeno) točka 5 ter točki 43 in 44 – Consiglio nazionale dei geologi; [...] (ni prevedeno) točki 21 in 48 – CHEZ Elektro Bulgaria). Odločitev v zadevi „Meca Medina“ je temeljila na protidopinških določbah Mednarodnega olimpijskega komiteja in plavalne zveze (glej sodbo Sodišča Evropske unije [...] (ni prevedeno) točki 27 in 28 – Meca Medina). Te določbe so se neposredno nanašale na športne dejavnosti športnikov

in pošten potek tekmovanj, to je na trg organizacije športnih tekmovanj. Tako so spadale v okvir avtonomije zvez, ki zvezam omogoča, da same urejajo svoja notranja razmerja (člen 12(1) Listine, člen 11(1) EKČP in člen 9(1) GG (ustava)). Čeprav je pravilnik, ki je predmet spora, naslovljen na klube in igralce, v tem pogledu na člane tožene stranke, zadeva tudi nogometne agente, ki niso člani tožene stranke. Pravilnik zato učinkuje na tretji trg, ki je umeščen pred športno dejavnostjo in na katerem klubi in igralci sodelujejo le kot povpraševalci po storitvah posredovanja igralcev. Omejitev tretjih oseb v konkurenci ni mogoče utemeljiti zgolj z avtonomijo kluba. Zasebnopravna razmerja kluba ali njegovih članov z drugimi subjekti zasebnega prava ne smejo biti predmet drugačne presoje kot presoja ustreznih razmerij oseb, ki niso povezane s klubom (v zvezi s tem glej sklep Bundesverfassungsgericht (zvezno ustavno sodišče) z dne 12. oktobra 1995 – 1 BvR 1938/93, NJW 1996, 1203, točka 9).

- 28 (cc) Iz sodne prakse Sodišča Evropske unije ni mogoče jasno razbrati, ali je mogoče v takih primerih določbo, ki znatno omejuje svobodo gospodarskega delovanja udeležencev na trgu, ki niso povezani s klubom, z uporabo testa Meca Medina izvzeti iz prepovedi iz člena 101(1) PDEU. V zvezi s tem obstajajo različna stališča.
- 29 (1) Po enem od stališč se načela, ki jih je Sodišče Evropske unije med drugim oblikovalo v odločbah „Wouters“ in „Meca Medina“, ne uporabljajo v primerih, kot je obravnavani. Ta načela naj bi se uporabljala le, če sklop pravil sledi izključno namenom športa ali vsekakor namenom, ki so „značilni za šport“ [...] (ni prevedeno) [vir]. V prid temu naj bi govorilo dejstvo, da je Sodišče Evropske unije v zadevi „Meca Medina“ poudarilo, da je omejitev možnosti delovanja s protidopinškimi pravili „neločljivo povezana“ s pravilnim potekom športnih tekmovanj (sodba Sodišča Evropske unije [...] (ni prevedeno) točka 45 – Meca Medina). Poleg tega naj bi lahko pristojnost športnih zvez za oblikovanje pravil v zvezi s podjetniško dejavnostjo sicer izhajala iz posebnosti športnih tekmovanj (glej v zvezi s tem: sklepne predloge generalnega pravobranilca z dne 15. decembra 2022 – C-333/21, [...] (ni prevedeno) točka 91 – European Super League), zasebnopravne podrejenosti članov statutu zveze in pravno priznane avtonomije zveze. Drugače pa naj bi bilo, če bi bili urejeni pogoji za trge, ki se ne nanašajo neposredno na samo športno tekmovanje, in če bi bila predmet določbe dejavnost podjetij, ki niso člani športne zveze in zato ne morejo vplivati na vsebino teh določb. V tem primeru naj niti posebnosti športnega tekmovanja niti pristojnost za oblikovanje pravil, ki so jo zvezam podelili njihovi člani na podlagi zasebnega prava, ne bi upravičevali opustitve uporabe člena 101(1) PDEU na podlagi testa Meca Medina, ki ga je razvilo Sodišče Evropske unije [...] (ni prevedeno). V nasprotnem primeru naj bi lahko prepoved omejevalnih sporazumov iz člena 101(1) PDEU izgubila svojo izvršljivost. Nič nasprotnega naj ne bi izhajalo tudi iz člena 165(2), drugi stavek, PDEU. Ta določba naj bi v skladu s členom 165(4) PDEU Uniji omogočala le pripravo priporočil in sprejetje zakonodajnih spodbujevalnih ukrepov, da bi dosegla svoj cilj v zvezi s športom, ne pa tudi omilitve obveznosti na področju omejevalnih sporazumov [...] (ni prevedeno) [vir]. Poleg tega naj bi bilo treba upoštevati, da naj bi bil le

demokratično legitimiran zakonodajalec pooblaščen, da na podlagi pravil konkretizira višje interese, ki so v nasprotju s členom 101(1) PDEU [...] (ni prevedeno) [vir].

- 30 (2) Po drugem stališču pa uporaba načel, uporabljenih med drugim v zadevah „Wouters“ in „Meca Medina“, ni odvisna od tega, ali pravilnik športne zveze zadeva le povsem športno področje dejavnosti zveze – zlasti trge za organizacijo športnih tekmovanj – ali pa neposredno vpliva na tretje trge. Načela naj bi namreč veljala že, če je ureditev zveze kakor koli mogoče dejansko povezati z organizacijo in pravilnim potekom športnih tekmovanj. Področje uporabe načel Meca Medina naj bi bilo izključeno le, če bi sporna ureditev zasledovala le (lastne) gospodarske cilje in nobenih športno-organizacijskih ciljev v zvezi s konkretnim športnim tekmovanjem [...] (ni prevedeno) [vir]. Avtonomija zvez naj v zvezi s tem ne bi bila upoštevana. Legitimni cilj, ki je v nasprotju z obvezno posledico prepovedi iz člena 101 PDEU, naj bi bilo mogoče neodvisno od tega videti v posebnostih športa, katerega etične vrednote so v skladu s členom 165(2), drugi stavek, PDEU tudi med deklariranimi cilji Evropske unije [...] (ni prevedeno) [vir]. To naj bi potrjevalo tudi dejstvo, da se Sodišče Evropske unije v zadevi „Meca Medina“ ni izrecno sklicevalo na avtonomijo zveze, temveč se je na splošno sklicevalo na načela, navedena v zadevi „Wouters“. Menilo naj bi, da se združljivost sklopa pravil s pravili o konkurenci po pravu Unije ne sme presojati abstraktno, ampak je treba oceniti celoten kontekst, v katerem je bil zadevni sklep sprejet ali v katerem učinkuje (glej sodbo Sodišča Evropske unije [...] (ni prevedeno) točka 42 – Meca Medina). Celotni športni kontekst naj bi lahko vključeval tudi določbe, ki niso izključno športne narave, ampak se nanašajo na uporabo storitev s strani članov zveze, ki le posredno vplivajo na športno dejavnost. Poleg tega naj trg posredovanja igralcev ne bi mogel obstajati, če tožena stranka ne bi organizirala profesionalnega nogometa, tako da naj bi bil, vsaj v tem delu, neposredno povezan s športno dejavnostjo.
- 31 (dd) Če je oblikovanje pravil športne zveze, ki se nanaša na tretji trg, po preučitvi njegove nujnosti in sorazmernosti glede na regulativne cilje mogoče izvzeti iz uporabe člena 101(1) PDEU in je zato treba na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti pritrdilno, bi bilo treba razmisliti, da se ta preučitev ne izvede enotno za celoten pravilnik, ki ga izda športna zveza, ampak *a priori* samo za določbe, ki so dovolj povezane s športno dejavnostjo zveze (drugo vprašanje za predhodno odločanje). Preučitev, ali obstaja legitimni cilj, ali so omejevalni učinki za konkurenco nujno povezani z zasledovanjem navedenih ciljev in ali so sorazmerni s temi cilji, bi bila nato mogoča in potrebna le v zvezi s temi posameznimi določbami.
- 32 (d) Če se strinjamo s pritožbenim sodiščem, da legitimni cilj v smislu sodne prakse „Meca Medina“ izhaja iz celotnega konteksta pravilnika, bi bilo treba izpodbijane posamezne določbe preučiti z vidika, ali ustrezajo temu splošnemu cilju. Na drugi stopnji preučitve bi bilo treba preveriti, ali obstaja nujna povezava med zasledovanjem legitimnega cilja in omejevanjem konkurence. V tretjem koraku bi bilo treba preučiti, ali je zadevni omejevalni ukrep za konkurenco

sorazmeren, to je primeren, potreben in ustrezen za dosego legitimnega cilja. Ob uporabi testa Meca Medina bi se lahko izkazalo, da je vsaj del izpodbijanih določb skladen s členom 101(1) PDEU.

- 33 Če pa se test Meca Medina ne bi uporabljal za sporne sklope pravil, ki so le v širšem kontekstu povezani s tekmami, ki jih prireja športna zveza, bi bilo treba kršitev člena 101(1) PDEU potrditi za vse izpodbijane določbe.

[...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT